

la seva pertinència per a la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans i en nom d'aquesta, us demano el vostre vot a favor del professor Georg Kremnitz.

Text llegit pel senyor Joan A. Argenter i Giralt en el Ple del dia 19 de maig de 2014

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Membres numeraris

Joan Nogué i Font

És per a mi un motiu de satisfacció gran fer la presentació del professor Joan Nogué com a candidat a membre de l'Institut d'Estudis Catalans en nom de la Secció de Filosofia i Ciències Socials, i ho és perquè crec que el seu ingrés comportarà un enriquiment per a l'IEC.

Joan Nogué és catedràtic de geografia humana de la Universitat de Girona (UdG) i director de l'Observatori del Paisatge de Catalunya des de l'any de la seva creació, el 2005. Actualment compagina la tasca docent i investigadora amb la direcció d'aquest ens, únic a l'Estat i amb un gran prestigi en l'àmbit internacional.

Joan Nogué va néixer als Hostalets d'en Bas el maig del 1958. Ara té, per tant, cinquanta-quatre anys. Es va llicenciar en geografia a la Universitat Autònoma de Barcelona el 1980, després d'una intensa carrera acadèmica, en la qual també es va interessar per l'arqueologia (participà en excavacions arqueològiques, etc.) i en la història. Progressivament, però, es va anar decantant cap a la geografia i, més concretament, cap a la geo-

grafia humana. Per aquesta trajectòria, vista en perspectiva, sembla clar que aquell interès per l'arqueologia, que anava també de bracet amb la seva gran afició per l'excursionisme (que va practicar al Centre Excursionista d'Olot), va renéixer anys més tard amb la seva intensa dedicació a l'estudi del paisatge i la seva evolució, entès ara com el producte resultant de la interacció entre els elements naturals i humans en la superfície terrestre.

Joan Nogué es va doctorar a la Universitat Autònoma de Barcelona el 1984 (amb premi extraordinari de doctorat) i, posteriorment, va ampliar estudis a la Universitat de Wisconsin, a Madison (Estats Units), sota el mestratge del professor Yi-Fu Tuan. Ha estat professor visitant en diverses universitats estrangeres, en especial a la Universitat de Western Ontario (Canadà), de la qual va ser nomenat *adjunct professor*. El professor Nogué ha estat guardonat darrerament amb prestigiosos premis i reconeixements: Premi Rei Jaume I d'Urbanisme, Paisatge i Sostenibilitat en l'edició de 2009; Premi d'assaig Joan Fuster el 2010 per l'obra *Paisatge, territori i societat civil*; Premi de la Real Fundación de Toledo per la seva tasca com a director de l'Observatori del Paisatge de Catalunya l'any 2011, entre d'altres.

La seva recerca s'endinsa en dos grans camps temàtics, sovint complementaris: el pensament geogràfic i territorial en el sentit més ampli i l'anàlisi del paisatge des de l'òptica dels estudis culturals. Ha publicat molts llibres sobre ambdues temàtiques, entre d'altres: *La percepció del bosc* (1986); *Nacionalisme i territori* (1991; traduïda al castellà el 1998, i al xinès, el 2009); *La práctica de la geografía en España, 1940-1990* (1992), en col·laboració amb Maria Dolors Garcia Ramon i Abel Albet; *España en Marruecos (1912-1956). Discursos geográficos e intervención territorial* (1999), junt amb José Luis Villanova; *Geopolítica, identidad y globalización* (2001; traduïda al portuguès, a Brasil, el 2004), escrita en col·laboració amb Joan Vicente; *Las 'otras' geografías* (2006), coordinada en col·laboració amb Joan Romero; *La construcción social del paisaje* (ed., 2007); *El paisaje en la cultura contemporánea* (ed., 2008), i *Una mirada catalana a l'Àfrica. Viatgers i viatgeres dels segles XIX i XX*, aquest darrer en col·laboració amb Maria Dolors Garcia Ramon i Perla Zusman (aquesta recerca va ser finançada per la Secció de Filosofia i Ciències Socials).

És codirector de la col·lecció de llibres «Paisaje y Teoría», de l'editorial Biblioteca Nueva, del grup Siglo XXI. En l'esmentada col·lecció ha estat el revisor i responsable de la traducció d'obres clau en els estudis culturals sobre paisatge (de John B. Jackson i d'Eric Dardel, per exemple). Aquesta és una mostra més del seu interès pel món de l'edició acadèmica i científica, que ja va acreditar a bastament en la seva llarga etapa com a codirector de la revista *Documents d'Anàlisi Geogràfica* (del 1985 al 2004), publicada conjuntament per la UAB i la UdG.

Són coneguts també els articles del professor Nogué en revistes internacionals de geografia de gran prestigi, com *Political Geography*, *Journal of Historical Geography*, *Environment and Planning D: Society and Space*, *Cahiers de Géographie du Québec* o *Nederlandse Geografische Studies*, a més d'un munt de capítols de temàtica rellevant en obres publicades a l'estranger, d'entre les quals potser ressaltaria les següents, per la projecció i influència que han aconseguit amb el temps: *Dwelling, Seeing and Designing: Toward a Phenomenological Ecology* (Nijhoff, 1992), dirigida per David Seamon; *Geography and National Identity* (Blackwell, 1993), dirigida per David Hooson; *Minority Nationalism and the Changing International Order* (Oxford University Press, 2001), dirigida per Michael Keating i John McGarry, o, més recentment, *The New Ruralism. An Epistemology of Transformed Space* (2012), coordinada per Joan Ramon Resina i William Viestenz.

Joan Nogué és col·laborador habitual del suplement «Cultura's» de *La Vanguardia*. Una selecció de les seves contribucions en aquest suplement es va publicar a Àmbit Editorial, de Barcelona, amb el títol *Entre paisajes* (2009), llibre ampliat i traduït el 2010 a l'italià a l'editorial Franco Angeli de Milà, amb el títol *Altri Paesaggi*.

El professor Nogué ha compaginat sempre la seva intensa dedicació a la recerca amb la docència i, quan ha calgut, amb la gestió. En aquest sentit, va ser degà de la Facultat de Lletres de la UdG des del 1996 fins al 2004 i membre del Consell Social de la mateixa universitat durant aquests vuit anys. Ara bé, a més de la recerca, allò que l'atrau especialment és impulsar noves iniciatives que donin a conèixer Catalunya al món. És aquí on cal fer un esment especial al seu lideratge en la creació i posterior direcció d'un ens consorciat, participat per universitats i institucions ben diverses, que ha esdevingut un referent en l'àmbit europeu i ha merescut el reconeixement d'institucions com el Consell d'Europa.

Em refereixo a l'Observatori del Paisatge de Catalunya, un centre d'estudis, de recerca, d'informació, de documentació i de sensibilització ciutadana que, amb molts pocs recursos, però amb gran enginy, ha posat Catalunya al centre del debat contemporani internacional sobre la temàtica del paisatge. Només cal endinsar-se en el seu web per adonar-se de la magnitud d'aquesta empresa, en la qual no s'ha oblidat la publicació en paper dels resultats de les investigacions dutes a terme o dels encontres internacionals realitzats a través de dues col·leccions de llibres que han tingut un gran ressò: la col·lecció «Plocs de Paisatge», amb les dues sèries «Eines» i «Reflexions», i la col·lecció «Documents».

També voldria remarcar que en Joan Nogué com a director de l'Observatori ha realitzat una tasca ingent amb la coordinació dels catàlegs de paisatge de Catalunya. Efectivament, aquests catàlegs són les eines que permeten conèixer com és el nostre pai-

satge, quins valors té i com evoluciona en funció de les dinàmiques econòmiques, socials i ambientals. Cal esmentar que aquests catàlegs són la base per a l'aplicació d'una nova política de paisatge a Catalunya. Dels set àmbits territorials que s'han estudiat, ja s'han editat en forma de llibre els catàlegs corresponents a les Terres de Lleida i al Camp de Tarragona.

Així doncs, la seva dilatada i intensa trajectòria acadèmica i el seu ferm compromís amb la cultura catalana em porta a proposar la seva candidatura com a membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Text llegit per la senyora Maria Dolors Garcia Ramon en el Ple del dia 18 de març de 2013

Membres corresponents

Christer Laurén

Christer Laurén va néixer a Vaasa (Hèlsinki, Finlàndia) l'any 1959. Actualment és catedràtic emèrit al Departament de Llengües Escandinaves de la Universitat de Vaasa. Ha estat durant molts anys director d'aquest departament, degà de la Facultat d'Humanitats i vicerector de la universitat.

Dos són els mèrits importants que han justificat el seu nomenament com a membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans: la seva col·laboració continuada i la del seu departament amb el nostre país (Universitat de Barcelona i Departament d'Educació) en àrees de recerca, promoció i intervenció en els programes d'immersió, i el seu prestigi internacional en el camp dels llenguatges especialitzats.

Christer Laurén col·labora des de fa temps en la promoció i difusió internacional dels programes d'immersió com un instrument eficaç per a l'aprenentatge natural d'una